

Hoří, má panenko! baví i v divadelní podobě

Východočeské divadlo v Pardubicích o víkendu představilo inscenaci *Hoří, má panenko!* v režii Petra Novotného.

Komedie podle kultovního snímku Miloše Formana popisuje ne zrovna vydařený hasičský bál. Obyvatelé malého města se plní očekávání vydávají na ples dobrovolných hasičů, kde má dojít k slavnostnímu předání daru bývalému předsedovi sboru Aloisi Mádlemu (Vlastimil Čaněk). Jak už na takových bálech bývá zvykem, většina lidí se opije a předvádí, muži se spolu poperou a nakonec se pohádají se svými ženami. Do toho dojde k rozkradení tomboly a z volby nejkrásnější dívky plesu se stane trapné přemlouvání účastnic, které se stejně nakonec raději rozprchnou.

Přestože pardubická inscenace vychází z dramaturgie Vladimíra Morávka, srovnání se slavným filmem se zkrátka nevyhne, i když ho rozhodně zcela nekopíruje. A nutno říct, že takové srovnání i snadno snese.

Na první pohled zaujme scéna, je-

jímž autorem je Ivo Židek. Nechybí pódium, stůl s tombolou ani známý plakát.

Představení se nese ve značně neformálním duchu. Po celou dobu ani nejsou zhasnuta světla nad publikem, to se totiž stává součástí bálu. Herci s diváky často komunikují, chodí mezi nimi a využívají i prostory mimo jeviště. Tím je publikum ještě víc vtaženo do příběhu.

Děj zvlášť v první polovině rychle odsypá, příběh je plný vtipů a humorných scének. Druhá část už tolik plynulá není, ale přesto stále baví. Nečekaně je však nejslabším místem scéna s požárem, která ve filmové verzi patří mezi nejsilnější a (i přes velkou tragičnost) nejtípnější. V divadelní inscenaci je tato část bohužel zdlouhavá, a přesto nenabízí žádnou přidanou hodnotu.

Na jevišti se objeví téměř celý sbor pardubického divadla včetně řady hostů. Nejvíce baví Milan Němec jako pořadatel Josef Malina, jenž nikdy nehraje žádnou roli stejně. Nesnaží se stylizovat ani do své-

Hasičský bál Z volby nejkrásnější dívky reprezentačního plesu požárníků se postupem času stává čím dál větší fraška. Foto: Michal Klíma

ho filmového předobrazu. To samé platí i pro Martinu Sikorovou. Její Růžena Šimordová vyvolává obrovské salvy smíchu, ale zároveň i jistou kritickou sebereflexi.

Velmi povedené komediální výkony ale podává i Veronika Macková (neteř jednatele Smaže), Radek Žák

(číšník Míla) a Jindra Janoušková (předsedova žena Luběna). Vydařená je také hudební stránka, kdy muzikanti jsou součástí scény, příjemně podkreslují atmosféru, připomínají kdysi známé hity, ale zároveň na sebe zbytečně nestrhávají moc pozornosti.

Inscenace je stavěna do ještě komediálnější roviny než film. Přesto se stále jedná o kritiku lidské hlouposti, malosti, bezohlednosti a maloměstství, která neupadá k trapným vtipům. V závěru je pak velmi povedená scéna, kdy Martina Sikorová osaměle sedí na vzdálenější části jeviště proti modrému světlu, až z ní je vidět pouze silueta. Tato chvíle najednou představení dodává úplně jiný ráz a mnohem větší hloubku.

Autoři pardubické inscenace původně přemýšleli nad tím, že by hru zaktualizovali a zasadili do současnosti. Je ale dobře, že nic takového neudělali, text totiž má co říct i dnes. V poslední době se v Pardubicích komedie až tolik nedařily, *Hoří, má panenko!* ale v tomto trendu rozhodně nepokračuje. Inscenace je svižná, plná humoru a téměř po celou dobu si drží velmi vysokou úroveň. – **Lenka Štěpánková**

Hoří, má panenko
Režie: Petr Novotný

75 %